

برای استحضار آقای دکتر نصر اصفهانی

امیرفیض- حقوقدان

با دورد و احترام -

انگیزه پرسشی که از حضرتعالی شد انگیزه تحقیقاتی بود نه مسائل مبارزاتی.

انگیزه تحقیقاتی به این معناست که خبری که مستند یک تحقیق قرار میگیرد یک وقت جنبه نظر را دارد و یک وقت نقل قول و یک وقت هم نص است، و بنده از طرح سوال مزبور میخواستم در مدار کار تحقیقی در مسیر اصولی عمل کرده باشم.

در مورد نظر بودن، محقق تنها از طریق شخصیت علمی و اجتماعی و یاسیاسی صاحب نظر است که میتواند آنرا مستند تحقیق خود قرار بدهد، یا ندهد.

ولی وقتی که خبر از منبع نظر نباشد، استناد به آن در امور تحقیقی در دسرسازاست و اینجاست که بنده موجد زحمت شده تا پرسش کنم که منبع این خبر و ارتباطی که آقای دکتر نصر اصفهانی، در مورد نامه چاوشی اعلام کرده اند چیست؟

اگر ایشان در پاسخ میفرمودند نظر شخصی خودم است، متقاضی سوال که بنده بودم به پاسخ درست و قاطع رسیده بودم و آن دیگر با بنده بود که به اعتبار شخصیت ایشان آن نظر را مستند تحقیق قرار بدهم یا ندهم.

ولی ایشان مرا دچار سردرگمی بیشتری کرد که ایکاش جوابی دریافت نمیکردم.

ایشان گفتند «من هیچگاه بصورت قطعی و منجز نگفته ام که آن نامه از سوی جمهوری اسلامی است ولی من عقیده دارم که به احتمال زیادی از سوی آنها باشد، و بعد هم توضیحاتی دادند که طرز عمل جمهوری اسلامی چگونه است و اضافه هم کردند که جمهوری اسلامی نمیايد و علامتی بدهد که آن کار از سوی او انجام گرفته است.

توضیحاتی که ایشان دادند مزید تشکر است؛ چون که کم دانی ما را جبران کردند!، اما آن یک کار و توضیح سیاسی است و اصلا به پرسش اینجانب ارتباطی نداشت.

باری ایشان اضافه کردند که گفته ام «احتمالا»، -- نگفته ام «منجزا» و یا «قطعی» و بالاخره این نتیجه را دادند که روی احتمال خودم هم شک و تردیدی ندارم.

احتمال یعنی حضور شک و تردید و هرگاه که در موضوعی شک و تردید وجود نداشته باشد آن مورد یقین نامیده میشود، حال آن یقین چه نوعی است به این تحریر مربوط نمیشود. فضلا، علم به موضوعی را که موافق با واقع باشد و در آن شک نباشد آنرا یقین میدانند.

وقتی در چیزی شک وجود دارد به اصطلاح، نیمی از آن درست است و نیمی دیگر مورد شک و یا نادرست، ولی وقتی که یقین در آن ماجرا وارد شود، دیگر نیم ونیم نیست و آن موضوع، یکسره یا درست است و یا نادرست.

آیا در مکالمات، برای احراز اصالت اظهارات خودمان مکرر از واژه های «منجز» و «قطعی» استفاده میکنیم، یا خیر؟ البته که خیر. زیرا اگر موضوع متوجه شخص خاصی باشد مانند همین موضوع نامه آقای خسرو چاوشی؛ گوینده نمیتواند با وجود احتمال و شک، موردی را به شخص ثالث نسبت بدهد، و در کلامی دیگر نمیتوان اتهامی را بصرف احتمال و شک بر کسی وارد ساخت، و مسئله احتمال فقط در مواردی که موضوع توجه به حقوق فردی کسی نداشته باشد میتواند جاری باشد.

بالاخره آقای نصر اصفهانی نگفتند که مرجع اظهارات ایشان به اینکه بدون شک و تردید نامه مزبور از سوی جمهوری اسلامی درست شده است چیست؟ اگر نظر است که اشاره ای هم به آن داشتند که نظر در مسیر احتمال و شک و تردید قرار نمیگیرد؟ آقای محترم.

برای استحضار آقای نصر اصفهانی، در ازای دانائی که در مورد عمل جمهوری اسلامی بما ارزانی کردند، آن هم که عرض شد، عوضشان باشد.

خصوصی به آقای نصر اصفهانی

عزیزم؛ این شگردی که سرکار بکار بردید و گفتید که ایمیل ها را دیگران میخوانند و اگر مهم باشد بمن ارجاع میکنند، از شگردهای از دوره دررفته است، این نمایشی از غرور و انتظار و منجز کننده و بوی تفرعن میدهد، اتفاقا عبارتی است که ترامپ هم بکاربرد و پاسخش این است که؛ رفیق پیاده شو با هم بریم.

گر که با من راست نگوئی به که گوئی راست منکه با دیده بخوانم همه افکار ترا